

Recensie Gijs in den Bosch

Kanker? Ik ga nog liever dood!

Solotoneel, Vals plat door Kitty van Mil, Campustheater HAN. 25 september. Reprise.

‘De afdeling daar heet post rood. Post rood? Schiet mij maar dood’ Met een dosis humor en pure realiteit vertelt Kitty van Mil haar verhaal. De docente Theaterwetenschappen en Letterkunde vertelt over het overwinnen van borstkanker. In een voorstelling die confronterend en helder is en waar iedereen in de zaal ademloos naar heeft gekeken. Kitty verloor haar vader op vierentwintigjarige leeftijd door longkanker. Daar begint onbewust haar kankerfobie. Later leest ze in de ‘Viva’ een artikel over borstkanker. Daar begint het. Het verhaal wordt van begin af aan tot het eind chronologisch verteld. Geen warrige terugblikken. Het verhaal is sterk onderbouwd door de prachtige muziek van haar vrienden Ramses Shaffy en Liesbeth List.

Van het decor wordt goed gebruik gemaakt. Dankzij het goed gebruiken van licht is het duidelijk waar de theatermaakster zich bevindt in het verhaal. Door meerdere attributen vaker te gebruiken krijg je een beeld hoe het moet zijn voor een patiënt om steeds maar weer in de zelfde ruimtes te zijn, en dat ze steeds maar weer voor moeilijke keuzes staan.

Kitty laat zien hoe het leven zich vergaat door de ogen van een kankerpatiënt, van begin tot eind. Ze schudt het publiek wakker. Door te laten zien dat mensen moeilijkheden vermijden om zelf een goed gevoel te behouden. Dit is een probleem dat vandaag de dag speelt. Het individualiseren van de samenleving. Daarom is dit toneelstuk goed. Laat men maar geconfronteerd worden met de bittere waarheid.

De kracht van Kitty is dat ze het verhaal zo goed vertelt, en dat ze zeer goed verwoordt hoe mensen omgaan met kanker. De manier waarop is soms schrijnend voor de patiënt. Daar kan menig mens nog van leren. Het is daarom ook een actueel onderwerp, omdat kanker op dit moment de ziekte is met de meest dodelijke slachtoffers.

Daarnaast is het goed dat het onderwerp kanker gebruikt wordt in het theater omdat het woord te vaak wordt gebruikt als een bijvoeglijk naamwoord, terwijl mensen er vaak gekwetst door voelen. Het verhaal helpt bij het bewust zijn van deze nare ziekte.

De boodschap was na de intro al duidelijk, het zou een avondje over kanker gaan. Maar het kreeg pas echt kracht na de pauze. Door schrijnende voorbeelden te vertellen die ze mee had gemaakt en doordat ze een korte update gaf over de situatie van haar borst nu. Je bent nooit 100% voor altijd kankervrij.

Kortom een mooi verhaal dat voor iedereen goed is om te horen. Door pittige citaten wist Kitty haar publiek te boeien en bereikte ze haar doel. Kanker Bespreekbaar maken. Een aanrader voor mensen die met kanker te maken hebben gehad en voor de mensen die nog niet met kanker te maken hebben gehad. Want: ‘een op de drie mensen komt in aanraking met kanker’